

Koray Çalışkan

koray.caliskan@radikal.com.tr

Öğretmenler hazır mı? Fen-matematik kadar önemli bir din eğitiminin içeriği ne? Bilmiyoruz. AKP de bilmiyor.

Türkiye'de yaklaşık yarım milyon öğretmen ve onun yirmi beş katı öğrenci var. Öğrencilerin ailelerini ekleyin, 50 milyon kişi. Kim kaldı geriye? Anneanneler, dedeler derken eğitim reformuna taraf olmayan kimse kalmıyor.

Tasarı çok, ama çok yeni. Ocakta ortaya çıktığında 1+4+4+4 deniyordu. Şubat başında 1 atıldı, dörtler kaldı. Şubat sonunda komisyona geldi. "Bir anlayalım neler oluyor" diyen AKP'li vekillerin bile aklı karıştı. Milli Eğitim Bakanı ayrı, genel başkan yardımcıları ayrı telden çaldı. Tasarının içeriğini konuşma fırsatı tam ortaya çıkmışken sivil toplumdan gelen eleştirileri Başbakan topa tuttu. AKP Grup Başkanvekili Canikli, "Ringe çıkan yumruğu yer" dedi ve eğitim reformu tartışması başlamadan bitti.

Komisyon ringi

Olan biteni unutmak mümkün değil. Eğitim tartışması atadan kalma milli sporumuz güreşle, İstanbul'un işgali sırasında öğrendiğimiz boks karışımı bir itiş-kakış içinde işgal karşı-işgal tartışmaları arasında geçti. 29 madde, kabul edenlerin dahi duymadığı, muhalefet vekillerinin bir bölümünün komisyon toplantı odasına giremediği ve 100'den fazla AKP'li vekilin etten duvar örerek komisyon çalışmasını engellediği bir süreç sonunda Meclis'e yollanacak hale geldi. Sonra ipler koptu.

Tasarının içeriği bu noktadan sonra önemini yitirdi. Evet ilkokullar yine açılıyor, sonraki dört yıl ortaokul oluyor ve sonunda dört yıllık liseler başlıyor. Eski sistemde beşinci sınıf dediğimiz yılda, yani çocuklar Hanya Konya farkını dahi bilmezken içeriği belli olmayan, hiçbir ön çalışması yapılmamış, pilot okullarda denenmemiş bir eğitim alanı seçiliyor. Öğretmenler hazır mı? Fen-matematik kadar önemli bir din eğitiminin içeriği ne? Bilmiyoruz. AKP de bilmiyor.

Sorun şu

Gidin bakın. İnternette var. AKP'nin seçim beyannamesinde bu kadar önemli bir değişikliğe dair tek satır, evet tek bir satır yok. Ciddi bir hazırlıkları da yok. Eksik gedik kamuoyuna sunulan tasarıya dair eleştiriler de "Gözünüze bir tane çıkarız" minvalinde yanıtlanıyor. Sonra bazıları yazıyorlar: Muhalefet AKP'ye gıcık olduğu için, bu tasarıya kategorik olarak karşı çıktığı için sorun çıkarıyormuş, yapıcı eleştiri yapmıyormuş.

Oysa tasarının içeriğinden daha ciddi bir sorun var. Bir örnek vereyim. Benim çocuğum tasarı geçerse eylülde birinci sınıfa başlayacak. İlk sınıfı okuyacağı okulu tasarının içeriği hakkında Milli Eğitim Müdürlüğü'nü arıyor. Kimse bir şey bilmiyor. İçeriği bir parça öğreniyorsunuz, nasıl uygulanacağı belli değil. 'Milli Eğitim Bakanlığı' sonra halledecekmiş. Böyle eğitim reformu mu olur?

Daha da önemlisi, eğitim reformunu bir toplum tartışır, dener, uygulama alanlarındaki fizibilitesini hesaplar, maliyetini düşünür, eğitim fakülteleri ön hazırlığını yapar, genel mutabakat bu süreçler içinde sağlanır. Bu kadar büyük reform için adım böyle bir hazırlıktan sonra atılır. Bu nedenle yasanın ufak ya da büyük eksiklerinden önce daha önemi bir sorunu görmek gerekir:

Bulanık demokrasi

Herkesin çocuğunun nasıl eğitileceğine iki üç ayda yangından mal kaçıran gibi karar vermeye

alışıp, rövanşist heyecanlarla ve Meclis'in demokratik teamüllerini kanıtarak az gelişmiş ve neredeyse hiç tartışılmamış bir yasayı iteklemektir esas sorun. İçeriği yeterince tartışılmamıştır. Süreç ynetilememiştir. Kamuoyu ikna olmamıştır. Komisyondan gayrimeşru bir Őekilde geçmiştir. Aslında CHP, MHP ve BDP'ye söylenen, "Anladığı dilde anlatırız" lafı tüm topluma, o çocukların anne-babalarına söylenmiştir.

Hadi bunları bir yana bırakalım. Bütün ciddi sendikalar, eğitim vakıfları ve araştırma merkezleri tasarı geri alınsın, tartışılsın diyorsa, dört kişiden birinin oyunu almış bir parti, memleketin ana muhalefet partisi grup toplantısını eyleme dönüştürüyorsa, Meclis'ten çıkıp Tandoğan'da toplanacaksa, insanın bir oturup iki düşünmesi gerekir. Demokrasi dediğimiz Şey bizim siyasi akvaryumumuz. Suyu kirlenirse, kimse temiz kalamaz. Çocuklarımızı nasıl eğiteceğimizi bu bulanık suda tartıştığımıza bazen inanamıyorum. Bi patlatırım demokrasisine mi ilerliyoruz?